

[Finansministeren.]

gerne er modtaget inden for de sidste to måneder.

Der gælder de samme regler for behandlingen af klager vedrørende overført indkomst som for andre klagesager. Der skal således indhentes udtalelser fra andre myndigheder, og sagerne skal behandles i rettens kontorer. Det drejer sig om nye beskætningsregler af en særegen karakter, og det må antages, at sagernes rette afgørelse ofte vil give anledning til ret vanskelige overvejelser, eventuelt yderligere undersøgelser.

Landsskatteretten har imidlertid givet tilsagn om, at man inden for rammerne af de regler, der gælder for sagsbehandlingen, vil søge afgørelsen af de omhandlede sager fremskyndet i det omfang, det er muligt.

Af *Kjær Rasmussen* til undervisningsministeren (8. september 1970):

„Agter ministeren at afskaffe adgangs-begrænsningen ved børnehave- og fritidshjemsseminarierne?“

Begrundelse.

Over for offentligheden er det blevet oplyst, at der i indeværende undervisningsår blev optaget 1203 studerende på børnehave- og fritidshjemsseminarierne, mens 2737 kvalificerede ansøgere blev afvist på grund af pladsmangel. Disse tal er jo udtryk for en overmåde hård adgangsbegrænsning, og de var bl. a. årsag til de studerendes demonstration foran undervisningsministeriet tirsdag den 1. september d. å.

Ovennævnte tal bør sammenholdes med tendensen til stigende udearbejde for begge forældre. De bør sammenholdes med børnenes forringede udfoldelsesmuligheder, således som disse f. eks. kommer til udtryk i den stadig tættere trafik, de usunde boliger m. m. Tallene bør endvidere sammenholdes med den kendsgerning, at institutioner i stort omfang anvender uuddannet arbejdskraft med stor udskiftningsprocent.

Det optagne antal elever betyder, at der kun vil ske en udvidelse på 10-12 pct. pr. år, et antal, som er helt utilstrækkeligt i den nuværende mangelsituation, og ifølge socialreformkommissionens betænkning kræves i hvert fald dobbelt så mange seminariepladser allerede nu, hvis der i 1980 skal være uddannede pædagoger nok.

Ud fra den betragtning, at det må være ethvert barns ret at kunne få børnehave- eller fritidshjemsplads eller anden beskæftigelse med pædagogisk bistand, er det derfor vigtigt, at uddannelsen af det nødvendige antal pædagoger prioriteres højt.

Undervisningsminister *Helge Larsens* svar (15. september 1970):

Som af hr. *Kjær Rasmussen* anført har tilgangen af ansøgere til børnehave- og fritidspædagogseminarierne i år været særlig stor. Gennem de seneste år har der år for år været store stigninger i antallet af ansøgere.

Dette er en væsentlig årsag til, at der trods den i samme periode gennemførte væsentlige udvidelse af seminariernes kapacitet endnu må afvises mange ansøgere.

I de sidste fem år er antallet af optagne klasser ved seminarierne forøget fra 37 til 76, og antallet af optagne studerende er forøget fra 855 i 1965 til 1825 i 1970. Kapaciteten er altså forøget til mere end det dobbelte.

Udbygningen af kapaciteten vil i de kommende år blive fortsat i det omfang, det er muligt under hensyn til tilgangen af kvalificerede lærerkræfter, fremskaffelsen af lokaler og praktiksteder. Der vil herved blive taget hensyn til såvel den øgede tilgang til uddannelsen som til dennes effektivisering.

Af *Kjær Rasmussen* til socialministeren (8. september 1970):

„Agter ministeren at afskaffe adgangsbegrænsningen til de sociale højskoler?“

Begrundelse.

I indeværende år har der været 1200 kvalificerede ansøgere til pladserne på de sociale højskoler. Kun 300 har kunnet optages som studerende, og det er bl. a. i dette lys, man skal se nogle af de afvistenes oprettelse af „Den frie sociale Skole“.

Mangelen på kvalificeret personale inden for den sociale sektor er meget mærkbar. I provinsen må mødrehjælpsinstitutioner lukkes på grund af personalemangel, og revalideringscentrene er hårdt belastede af samme grund. Og i en netop udkommet undersøgelse fra socialforskningsinstituttet læser man, at en væsentlig grund til vor uforvarselige forsorg skyldes mangel på uddannet